

Lantmäterimyndigheten
Sundsvall
Anna Ålin

2024-10-16

Ert dnr: LMN-2024-
00085-1

Till
Landsbygds- och infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Remissyttrande över ”Utredningen om en ny förköpslag (Fi 2022:07” och ”Uppdrag till Lantmäteriet att möjliggöra fler elektroniska handlingar på fastighetsrättens område”

Kommunala lantmäterimyndigheten i Sundsvalls kommun ansvarar för fastighetsbildning och fastighetsregistrering inom Sundsvalls kommun.

Sundsvalls kommunala Lantmäterimyndighet (fortsättningsvis KLM) har granskat SOU 2024:38.

I granskningen har KLM lagt särskild vikt vid att:

1. lagstiftningen ska vara rättssäker vad gäller koppling till fastighetsbildning samt att
2. lantmäteriförrättningar ska kunna handläggas så tids- och kostnadseffektivt som möjligt, om förslaget skulle genomföras skulle detta innebära en ökad kostnad och en fördröjning i handläggning av handläggning av fastighetsbildningsärenden.

KLM kommenterar och ger förslag på hur ovanstående punkter ska kunna säkerställas i sitt yttrande nedan.

KLM kommenterar och ger även förslag i vissa frågor som inte rör fastighetsbildning och som myndigheten inte kommer bli påverkade av i direkt mening.

Yttrande avseende Förslag till kommunal förköpslag och Förslag till statlig förköpslag

KLM har tagit del av ett utkast till remissvar från *Nätverket för kommuner med lantmäterimyndighet*. I detta remissvar framförs fråga om föreslagna förköpslagar ska ha företräde framför reglerna i fastighetsbildningslagen?

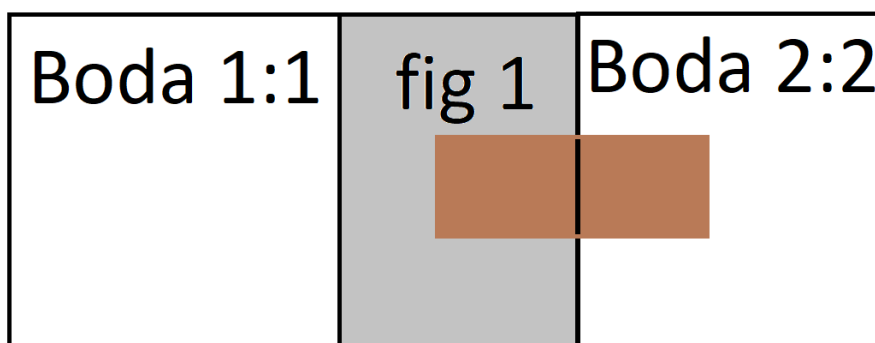
KLM kan efter syn av berörda förarbeten inte utläsa något som tyder på att förköpslagen skulle ha företräde framför föreslagna lagstiftningar för förköpsrätt. Om så ändå skulle vara fallet behövs en förändring i fastighetsbildningslagen avseende detta. Förslagsvis liknande

den förändring som föreslås i utredningen (SOU 2024:38) avseende 3 § i jordförvärvslagen (där det anges att JFL inte ska gälla avseende förköpsrätt som utövas enligt kommunal förköpslag).

KLM bedömer att krav om lämplighet för fastighet i 4 kap. fastighetsbildningslagen inte påverkas av nämnda lagförslag. Om KLM har rätt i denna tolkning kan resultatet i vissa fall bli att någon av de berörda fastigheterna inte blir lämplig för sitt ändamål och att Lantmäterimyndigheten därav behöver ta beslut om att inställa en förrättning trots att kommun genom förköpsrätt förvärvat en fastighet.

En förutsättning för fastighetsbildning är att berörda fastigheter ska bli lämpliga för något ändamål (undantag finns dock enligt 3 kap. 9-10 §§ FBL).

KLM ger ett praktiskt exempel för en situation där inställelse skulle kunna bli aktuell (se tillhörande bild nedan). Person A säljer en del av Boda 1:1 (fig 1 – grått område) till person B genom köp. Person A och person B ansöker om lantmäteriförrättning. Person B anmäler förvärvet till kommunen. Kommunen förvärvar området med stöd av förköpsrätt. Området är enligt ansökan om lantmäteriförrättning avsett att föras till Boda 2:2 som ägare B äger sedan tidigare. Inom regleringsområdet (fig 1) och Boda 2:2 står ett bostadshus (brun yta). Kommunen äger ingen fastighet i närområdet. Varken Boda 1:1 eller Boda 2:2 är innan ansökan om lantmäteriförrättning lämpliga för något ändamål enligt reglerna i 4 kap. fastighetsbildningslagen. Som en följd av marköverföringen skulle dock Boda 2:2 bli lämplig fastighet för bostadsändamål. En sådan marköverföring skulle med de ursprungliga parterna varit lämplig och kunna ha genomförts med stöd av reglerna i FBL. Marköverföringen kommer dock med kommunen som köpare troligen inte bli genomförbar enligt reglerna i fastighetsbildningslagen. Med anledning av detta skulle förrättningen behöva ställas in av Lantmäterimyndigheten. Resultatet skulle vidare bli att köpet upphör att gälla och att äganderätten till fig 1 skulle återgå till person A. Detta eftersom köp av del av fastighet endast är möjligt om fastighetsbildning genomförs i enlighet med köpet.

Det finns otaliga situationer liknande ovanstående som skulle kunna generera i ett inställelsebeslut från Lantmäterimyndigheten. Särskilt problematiska situationer torde uppstå

då det inte finns någon köpare och säljare utan äganderättsövergången i stället grundas på ett markbyte mellan två olika fastigheter och dess ägare med stöd av 5 kap. 18 § FBL (överenskommelse om fastighetsreglering).

I Förslag till kommunal förköpslag (fortsättningsvis KF) och Förslag till statlig förköpslag (fortsättningsvis SF) är ordalydelserna till i stor uträkning desamma. KLM kommenterar därför båda dessa föreslagna lagar gemensamt nedan.

Gällande 5 § KF och 4 § SF:

I dessa lagrum framgår att anmälan om förvärv ska anmälas till kommunen respektive beslutsmyndigheten. I andra stycket i dessa paragrafer står att citat:

”Vid överlåtelser enligt fastighetsbildningslagen ska anmälan göras i anslutning till ansökan om fastighetsbildning.”

KLM förstår ovanstående citat som att situationen endast avser en förrättning som grundas på överenskommelse mellan sakägarna eller tvångsvisa beslut av Lantmäterimyndigheten varvid äganderättsövergång sker i samband med att lantmäteriförrättningen får laga kraft och inte jordabalksfång som ligger till grund för en lantmäteriförrättning. KLM anser att förarbetet inte på ett tillräckligt tydligt sätt tydliggör att så är fallet.

Fastighetsbildning enligt FBL kan grundas på:

1. ett jordabalksfång (köp, byte eller gåva),
2. överenskommelser mellan sakägarna enligt fastighetsbildningslagen (5 kap. 18 § FBL) eller
3. tvångsvisa beslut av Lantmäterimyndigheten.

KLM lägger märke till att ordalydelserna i 2 § KF och 2 § SF kontra 5 § KF och 4 § SF är olika (*genom överföring av äganderätten till fast egendom enligt fastighetsbildningslagen* kontra *”Vid överlåtelser enligt fastighetsbildningslagen”*).

KLM är av uppfattningen att 5 § KF och 4 § SF gällande berörd mening bör omformuleras så att de blir mer lik 2 § (såvida inte en mer omfattande förändring av lagrummet ska ske, se fortsatt redogörelse och förslag från KLM).

I sista delen av citatet ovan från 5 § KF och 4 § SF framgår att anmälan ska göras *”i anslutning till ansökan om fastighetsbildning.”*

En skrivelse som innebär att anmälas ska göras *”i anslutning till ansökan om lantmäteriförrättning”* kommer i vissa fall inte vara möjlig. Lantmäterimyndigheterna hjälper ofta sakägarna att upprätta överenskommelser. I dessa fall upprättas överlåtelsehandlingen (exempelvis överenskommelse om fastighetsreglering) under förrättningens gång. Anmälan kan därvid rimligen inte ske i anslutning till ansökan om fastighetsbildning (i vissa fall kan ett flertal faktorer som är avgörande för om staten eller kommunen skulle vilja förvärva området

vara okända i förrättningens startskede). Överenskommelse kan även nås muntligen i samband med sammanträde i lantmäteriförrättning. I vissa fall beslutar lantmäterimyndigheten om marköveröring utan stöd av överenskommelse mellan sakägare. Om sakägare inte är överens kan Lantmäterimyndigheten på officialinitiativ ta beslut om exempelvis fastighetsreglering (marköverföring). I samband med detta beslutas om vilken ersättning som ska utgå etcetera Dessa typer av förrättningar är idag ovanligare än vad de tidigare varit (i synnerhet jämfört med förrättningar genomförda på 70- till slutet av 80-talet). Detta beror delvis på att 2 kap. 15 § regeringsformen, det vill säga egendomsskyddet, tillämpas mer restriktivt idag. Tvångsvisa marköverföringar är även om de är ovanliga dock möjliga i vissa fall. Vid tvångsvisa förrättningar är det vanligt att Lantmäterimyndigheten avslutar förrättningen i samband med att beslut om marköverföring sker. Hur ska anmälan ske i dessa situationer?

Skulle det vara möjligt att Lantmäterimyndigheten underställer kommun eller beslutsmyndigheten om överenskommelsen i likhet med tillämpningen av JFL i fastighetsbildningssammanhang?

Ska Lantmäterimyndigheterna ha möjlighet att förelägga sökanden om att anmäla överlåtelsen till kommunen eller beslutsmyndigheten?

Gällande äganderättsövergång med stöd av fastighetsbildningslagen vill KLM särskilt påpeka att dessa oftast grundas på överlåtelser med stöd av 5 kap. 18 § FBL. Dessa överenskommelser är processhandlingar. Detta innebär bland annat att överenskommelsen endast gäller inom förrättningens ram, att besluten (i normalfallet) börjar gälla först då förrättningen får laga kraft och att parterna under förrättningens gång kan revidera yrkanden och komma överens om annat än vad de ursprungligen varit överens om. Kan det bli aktuellt att anmäla en överlåtelse enligt fastighetsbildningslagen flera gånger i samma lantmäteriförrättning?

Hur ska lantmäterimyndigheterna göra i avvaktan på att beslut om förköp ska fattas? Ska förrättningen vilandeförklaras?

För att kunna råda bot vissa av de situationer som redovisas ovan behöver lagrummen i KF och SF omformuleras eller paragrafer troligen läggas till.

KLM föreslår att nedanstående mening i 5 § FS och 4 § SF tas bort:

"Vid överlåtelser enligt fastighetsbildningslagen ska anmälan göras i anslutning till ansökan om fastighetsbildning."

Vidare föreslår KLM att 5 § KS och 4 § SF ändras eller att en ny paragraf tillförs som framgår hur förfarandet ska vara vid en lantmäteriförrättning.

(önskvärt vore om förfarandet vid lantmäteriförrättningar utbryts i en eller flera separata paragrafer).

Nedan ger KLM ett konkret förslag på ett alternativt förfarande:

(den är formulerad för kommun, men liknande skrivelse skulle kunna gälla även för den statliga förköpsrätten)

- 1. Vid äganderättsövergång med stöd av reglerna i fastighetsbildningslagen ska kommunen under en förrättnings överklagandetid (reglerad i 15 kap. fastighetsbildningslagen) ha möjlighet att besluta om att inleda en utredning om förköpsrätt enligt 7 §. Kommunen ska skicka sitt beslut till Lantmäterimyndigheten. Ett sådant beslut ska inkomma till Lantmäterimyndigheten innan överklagandetiden i förrättningen gått ut.
I händelse av att kommunen tagit beslut om utredning av förköp under förrättningens överklagandetid ska ärendet omedelbart återupptas till förnyad handläggning av Lantmäterimyndigheten. Samtliga beslut som fattats i ärendet ska därmed inte längre gälla (såvida inte delbeslut fattats i ett tidigare skede och detta fått laga kraft). Beslut enligt 7 § som fattats inom förrättningens överklagandetid men som inte meddelats till Lantmäterimyndigheten innan överklagandetidens utgång ska vara utan verkan.*
- 2. Lantmäterimyndigheten kan under förrättningens gång underställa kommunen om överlåtelse enligt fastighetsbildningslagen. Kommunen ska inom 25 dagar från inkomsten underställning ta beslut om att inleda utredning enligt 7 §. Om kommunen tar beslut om att inleda utredning om förköp inom dessa 25 dagar ska detta meddelas till Lantmäterimyndigheten senast 5 dagar efter att beslutet tagits. Om kommunen inte tagit beslut om utredning av förköpsrätt inom 25 dagar från inkomsten underställning förfaller kommunens rätt till förköp.*

Anmärkningar gällande ovanstående förslag:

Om kommunen tar beslut om utredning om förköpsrätt enligt 7 § under förrättningens överklagandetid och ärendet därmed återupptas bör Lantmäterimyndigheten lämpligen vilandeförklara ärendet i avvaktan på att beslut enligt 8 § fått laga kraft eller till dess det framkommit att förköpsrätt inte kommer att bli aktuellt.

Om kommunen eller staten får förköpsrätt behöver det framgå av lag hur kommunen eller staten är bunden av de överenskommelser som parterna haft under förrättningen. Enligt 4 kap. 40 § är ny ägare bunden av vad tidigare ägare medgivit. 4 kap. 40 § FBL bör lämpligen ändras så att detta lagrum inte gäller då kommun eller stat förvärvat hel eller del av fastighet med stöd av de nya förköpslagarna.

Förfarande enligt punkt 2 (underställning) kan lämpligen tillämpas om Lantmäterimyndigheten tror att kommunen skulle kunna ha ett intresse av ett förköp.

Förfarande enligt punkt 2 kan lämpligen föregås av ett samråd med kommunen (bör framgå i förarbete till lagstiftningen).

Fördelarna med ovanstående 2 förslag är:

Man vet ofta inte utfallet av en överenskommelse eller vilka beslut Lantmäterimyndigheten kommer att fatta innan förrättningen avslutas. Att förrättningens överklagandetid (4 veckor) löper under samma tid som kommunens rätt att begära förköp skulle leda till att Lantmäterimyndigheterna kan handlägga förrättningarna på ett tidseffektivt sätt. Lantmäterimyndigheterna skulle inte behöva invänta i drygt 1 månad för besked om kommunen avsett avser att använda förköpsrätt. Vidare skulle Lantmäterimyndigheten inte behöva hålla koll på om kommunen eller staten begärt att få pröva frågan om förköp i särskild ordning (Lantmäterimyndigheterna håller alltid koll på om det inkommit överklaganden i en förrättning så det skulle inte uppkomma ett omfattande merarbete för att bevaka om kommunen skickat yrkande under förrättningens överklagandetid om att de tagit beslut om att pröva frågan om förköp).

Nackdelar med KLMs förslag:

Den beslutsmyndighet som regeringen förordnar avseende bevakning beslut om förköp (troligen LST enligt förarbetet) skulle behöva underrättas i alla förrättningar. I dagsläget underrättar Lantmäterimyndigheterna inte LST avseende mark som är detaljplanelagd. KLMs föreslagna förfarande skulle således leda till ett något mer omfattande arbete från Lantmäterimyndigheten i samband med utskick av beslutshandlingar i en förrättning.

Om stat och kommun skulle få möjlighet att begära utredning om förköp under förrättningens överklagandetid skulle Lantmäterimyndigheterna troligen behöva bifoga överenskommelser som ligger till grund för förrättningen till stat (LST) och kommun då förrättningen avslutas. I dagsläget skickas endast beslutshandlingar och inte överenskommelser till LST och kommunen då beslut i en förrättning tas. Tidsåtgången för detta skulle också vara blygsam (omvandling av förvärvshandlingarna/ överenskommelser till PDF behöver göras och skickas till berörda- vilket idag oftast görs via e-post).

KLM befarar att tidsåtgången enligt nuvarande förslag skulle kunna bli tidsödande i lantmäteriförrättningar (bevakning av om förköp nyttjats, inhämtande av bevis för detta etcetera).

Så som lagförslagen nu är utformade tolkar KLM att Lantmäterimyndigheterna kommer behöva bevaka om kommun eller stat tagit beslut om att inleda utredning och förköp eller tagit beslut om förköp innan en förrättning kan slutföras i de fall de grundas på jordabalksfång (köp, byte, gåva). Det vill säga att Lantmäterimyndigheten behöver se till att förköp inte är aktuellt innan förrättningen avslutas.

KLM föreslår nedanstående i syfte att slippa bevakning enligt ovanstående stycke då del av fastighet förvärvas och denna del ska bli föremål för fastighetsbildning genom lantmäteriförrättning:

Eventuellt skulle jordabalksfång som är ämnade att utgöra förvärvshandling i lantmäteriförrättning kunna undantas från kravet om anmälan av förköp enligt KF och SF. Med andra ord en liknande bestämmelse vad som gäller för förvärvshandlingars bestånd enligt 4 kap. 7 § JB (Med stöd av detta lagrum kan en del av ett markområde som köpts överföras till en annan fastighet som köparen sedan tidigare äger. Detta såvida ansökan om lantmäteriförrättning sker inom sex månader. Om ansökan om lantmäteriförrättning inte inkommer inom 6 månader blir köpet ogiltigt). Eventuellt skulle det vara lämpligt att i de nu förestående lagarna införa en liknande bestämmelse, vilken alltså skulle innebära att köparen inte behöver anmäla sitt förvärv till kommun och stat inom en månad såvida köpet avser del av fastighet vilken ska ingå i en lantmäteriförrättning som söks inom 6 månader från förvärvet.

Ovanstående tilläggsförslag skulle innebära att kommun och stat skulle få möjlighet att ta beslut om att inleda utredning av förköpsrätt under överklagandetiden av en lantmäteriförrättning även vad gäller fastighetsbildning grundad på jordabalksfång då del av fastighet förvärvats.

Till nästa fråga.

Om lagstiftningen ska gälla enligt de förslag som framförts av utredarna i utredningen (SOU 2024:38) så kommer Lantmäterimyndigheten behöva bevaka om kommun eller stat tagit beslut om att inleda en utredning om förköp eller om förköp beviljats.

Hur detta ska ske framgår inte av förarbetet. Det finns troligen fler myndigheter som är i behov av denna information.

KLM föreslår att det ska införas en anmärkning i fastighetsregistret (FR) om att beslut om utredning av förköp har tagits (alltså inte bara då ett beslut om förköp fått laga kraft enligt 13 § SF och 14 § KF). Om det inte står någon anmärkning om förköp i FR och tiden för beslut om utredning för förköpsrätt löpt ut borde Lantmäterimyndighet härigenom kunna utgå ifrån att förköp inte är aktuellt. En sammanhängande fråga är om Lantmäterimyndighet ska behöva begära in bevis om att förvärvet anmälts enligt 5 § KF och 4 § SF? En risk om beslutsmyndigheten ska införa anmärkning i FR i samband med statliga förvärv kan vara att främmande makt etcetera får kännedom om att staten förvärvat en fastighet för militärt ändamål.

KLM övergår härmed till att kommentera frågor som myndigheten inte kommer bli direkt påverkade av, men som kan vara av betydelse för samhället i stort och risker för att kriminella utnyttjar brister i lagstiftningen.

FLM inleder med andra stycket i 15 § KF och 14 § SF, i dessa lagrum står, citat:

”Vid förköp förvärvar staten egendomen från överlåtaren på de villkor som avtalats mellan överlåtaren och förvärvaren.”

Detta kan troligen utnyttja där parterna skulle kunna ingå ett förvärv till ett pris som vida överstiger fastighetens marknadsvärde. Det är även tänkbart att parterna kan vara överens om en köpeskillning som understiger fastighetens marknadsvärde. Person A kan exempelvis vara beredd att sälja en fastighet till person B för ett pris som understiger fastighetens marknadsvärde (exempelvis på grund av ett släktskapsförhållande), men inte vara beredd att sälja fastigheten till någon annan för motsvarande summa. I dessa situationer vore det rimligt att kommun eller stat ska betala en högre summa än överenskommen köpeskillning. Denna summa bör rimligen bör uppgå till fastighetens marknadsvärde eller mer. Det framgår inte av förslaget hur hanteringen av fastighetsregleringsåtgärder där byte av mark sker, och motprestationen inte är pengar. Hur ska den som avträder marken som inte är föremål för beslut om förköp men som inte längre kan få någon mark i transaktionen kompenseras? Det behöver förtydligas hur denna fastighetsägare ska kompenseras då det inte framgår av nuvarande utredning.

KLM föreslår att lagstiftningen ska regleras så fastighetens marknadsvärde ska ligga till grund för den ersättning som stat eller kommun ska betala i stället för vad parterna kommit överens om enligt andra stycket i 15 § KF eller 14 § SF. Gällande bedömning av fastighetens marknadsvärde kanske 4 kap. 1 § expropriationslagen kan vara en bra grund? Om detta lagrum ska vara vägledande avseende köpeskillning, kommer utredarna behöva lägga särskild vikt vid frågan om det är skäligt med ett påslag om 25 procent av marknadsvärdet eller inte?

Utredarnas nuvarande uppdrag täcker inte möjlighet att ändra expropriationsreglerna i expropriationslagen. Det vore önskvärt om utredarnas uppdrag utökades till att även avse förändringar i expropriationslagen.

Syftet med KF är att motverka organiserad brottslighet. Kriminella aktörer besitter i dagsläget mycket stort vålds- och ekonomiskt kapital. Det kommer med största sannolikhet uppstå situationer då kriminella rundar reglerna i KF och SF. Alternativt skulle en kommun exempelvis kunna ”missa” att en förvärvare köper i kriminellt uppsåt eller så har kommunen inte råd att förvärva egendom trots att de misstänker att en förvärvare köper i syfte att bedriva kriminell verksamhet. I många fall lär kommunen bli varse om att kriminell verksamhet bedrivs först efter att de gått miste om sin möjlighet till förköp.

Enligt gällande lagstiftning kan kommunen ofta få den organiserade brottsligheten att upphöra med sin verksamhet. För att expropriation ska vara möjlig måste någon av skälen upptagna i 2 kap. expropriationslagen vara uppfyllda. Kommunens möjligheter till expropriation styrs huvudsakligen av kommunens behov av mark. Vidare ska expropriationen kunna tillgodose angelägna allmänna intressen.

KLM anser att det till 2 kap. expropriationslagen bör tillföras en paragraf som stadgar att kommunen har rätt att expropriera fastigheter i syfte att motverka organiserad brottslighet. En

sådan inskränkning vore inte mer ingripande än de förslag till förköpslag som nu ligger på bordet.

Slutligen ifrågasätter KLM om förköpslag för kommunen är det bästa alternativet för att uppnå syftet med lagstiftningen? Förköpslagen 967:868 nyttjades till största del då kommunen hade ett behov av fastigheten i fråga. Syftet med den kommunala förköpslag som nu är aktuell är att motverka organiserad brottslighet. Härmed kan kommunen komma att förvärva fastigheter som de inte har något behov av att äga.

Ett alternativ till kommunal förköpslag skulle kunna vara en ett system liknande reglerna i jordförvärvslagen, det vill säga:

- En kommun skulle kunna neka en köpare att förvärva en fastighet eftersom de misstänker ett kriminellt uppsåt
- Kommunen blir skyldig att lösa in egendomen om säljaren begär det (jämför 12 § JFL).

Ovanstående system skulle innebära att säljaren har 2 två val. Säljaren kan antingen välja att sälja till någon annan eller begära att kommunen löser in fastigheten. Ofta används ett anbudsförfarande vid försäljning av fastigheter. I många fall torde säljaren därmed kunna sälja till den som gett det näst högsta anbudet.

En förköpslag för stat skulle enligt KLM uppfylla det syfte den är tänkt. Dock bör nuvarande förslag omarbetas så att den påverkar lantmäteriförrättningar i så liten utsträckning som möjligt.

Under senare år har Lantmäterimyndigheternas handläggningstider och priser kritiserats. Riksrevisionen har bland annat föreslagit lättnader i lagstiftning för att förkorta och förbilliga lantmäteriförrättningar, *Fastighetsbildningen i Sverige – handläggningstider, avgifter och reformbehov (RiR 2022:3)*.

De förslag om förköpslag som nu tagits fram skulle riskera en utveckling i motsatt riktning, d.v.s. längre handläggningstider och högre förrättningskostnader. Lantmäterimyndigheten är avgiftsfinansierade, vilket innebär att vi tar betalt för den tid vi lägger ner på varje ärende. Det framgår inte av utredningen hur kostnaderna för hur är ett ärende ska debiteras i de fall då kommunen eller staten yrkat på förköpsrätt, men det inte går att utnyttja.

Elektroniska handlingar på fastighetsrättens område

KLM Sundsvall är mycket positivt till möjligheten till elektronisk signering införs på fastighetsrättens område, bland annat upprättande av köp, byte och servitutsavtal. Formkraven för vissa handlingar förtydligas, se till exempel 5:18 FBL.

Lantmäteriet tillhandahåller idag ett par e-tjänster till de kommunala lantmäterimyndigheterna, dock har vi inte fullständig tillgång till dessa tjänster och vi saknar även möjlighet att utveckla egna robotar. Detta leder idag till att hantering via e-tjänsten tar längre tid än manuell hantering av analoga handlingar. Inte sällan tar vi fram överenskommelser under handläggningen så det är av största vikt att vi får tillgång till e-tjänsterna. KLM Sundsvall är positivt till den ökad digitalisering och möjlighet med elektroniska underskrifter.

Nytt gemensamt handläggningsstöd (HLS) för alla lantmäterimyndigheter utreds men tillgången för lantmäterimyndigheterna är inte säkerställd. Det medför att det är svårt att överblicka konsekvenserna och kostnaderna för lantmäterimyndigheten vid ett scenario där tillgång till nytt nationellt gemensamt HLS saknas. Finns inte integration till de system som lantmäterimyndigheten använder försvinner många av fördelarna med att införa möjligheten till elektroniska handlingar. Tiden för införandet kan bli ett problem då konsekvenserna för inte är tillräckligt utredda.

Långtidsbevarande av handlingar

KLM Sundsvall håller med Lantmäteriet om att myndigheten för digital förvaltning (DIGG) bör få ett uppdrag att utreda förutsättningarna för att upprätta en nationell, statlig valideringstjänst.

KLM Sundsvall har nyligen drabbats av begränsning av tillgång till förrättningsakter genom att Lantmäteriet stängt digitala tjänster som lantmäterimyndigheten haft tillgång till. Lantmäterimyndigheten vill påtala att det är av stor vikt att tillgången till de uppgifter som lantmäterimyndigheten har behov av säkerställs, både de handlingar som finns i systemen idag och de handlingar som kommer upprättas i system kopplade till Lantmäteriet i framtiden.